

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№13-14 (2977-2978)

Середа,
27 червня 2018 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ВІТАННЯ

ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ ПРИВІТАВ МЕДИКІВ ІЗ ПРОФЕСІЙНИМ СВЯТОМ

Президент України Петро Порошенко привітав українських медиків із професійним святом – Днем медичного працівника.

На урочистостях із цієї нагоди були присутні й представники Харківського національного медичного університету: Олександр Шапаренко (голова делегації учасників ХНМУ), Дмитро Скорий, Вікторія Аралова (I медичний факультет), Владислав Калюжка, Олеся Плехова (II медичний факультет).

Вітаючи учасників заходу, глава держави зазначив: «Це одне з дуже небагатьох професійних свят, яке відзначається не лише серед працівників галузі, а й в цілому шанується всім українським суспільством. День медичного працівника можна порівняти лише з Днем учителя... Запросив вас, дорогі лікарі, фельдшери, медсестри, фармацевти, науковці, викладачі й студентство, аби від себе особисто, від мільйонів громадян України подякувати вам за вашу шляхетну працю. Спасибі за те, що дбаєте про життя й здоров'я усіх нас».

Шановні колеги!

Щиро вітаю вас із професійним святом – Днем медичного працівника!

Сьогодні перед нами поставлені важливі завдання: підготовка ефективних професіоналів, підвищення якості освіти, розвинений діалог і співпраця з практичною охороною здоров'я, турбота про студентів і випускників.

Сучасний медичний університет – це центр знань, медичної науки, місце підвищення кваліфікації, обміну досвідом, проведення освітніх заходів, наукових конференцій та зустрічей. Це справжні, «живі» міжнародні зв'язки, академічна мобільність і грантова робота.

Багато, якщо не все, в нашій роботі означають освіта і вчителі, які поєднують у собі дар лікарський з педагогічним. Медицині вчать все життя, тому бажаю колегам, студентам і медикам-початківцям, щоб поруч з вами завжди були справжні професіонали, небабдужі й талановиті.

Дорогі колеги, прийміть сердечну подяку за вашу самовіддану працю, талант і майстерність, за наполегливість і старанність в оволодінні новими знаннями. Бажаю вам, вашим рідним і близьким доброго здоров'я, щастя, життєвого благополуччя та нових успіхів у вашій благородній праці.

Із щирими побажаннями,
ректор університету **Володимир Лісовий**

БАГАТОТИРАЖНИЙ ЛІТОПИС

Газету «Медичний університет» можна сміливо назвати літописом Харківського національного медичного університету. Разом з медичним вишем вона пройшла величезний шлях розвитку, протягом якого була головним джерелом інформації щодо навчального, наукового та громадського життя великого колективу. Наша газета є однією з найстаріших багатотиражок Харкова і має багату історію: дев'яносто років у діалозі з читачем – завідна доля для газети.

Сьогодні, коли наше життя наповнене інформацією, важко переоцінити вплив друкованого слова на процеси, що відбуваються в суспільстві. Інформація дає нам відповіді на багато питань. Вузівська газета медичного університету дає відповіді своїм читачам вже протягом 90 років. «Медичний університет» уміє так розповісти про події і долі героїв своїх публікацій, що вони стають близькими і зрозумілими читачам, які цінують свою газету за увагу до життя людей. «Медичний університет» – це відкрита розмова про повсякденне життя колективу нашого університету, а цікаві рубрики та живі інтерв'ю відіграють об'єднуючу роль.

Нехай газета і далі йде в ногу з нашим динамічним часом, підтримує читацький інтерес до себе, не старіє всупереч почесному віку, залишається читабельною і затребуваною.

Нехай газета і далі йде в ногу з нашим динамічним часом, підтримує читацький інтерес до себе, не старіє всупереч почесному віку, залишається читабельною і затребуваною.

Ректор університету **Володимир Лісовий**

НОВІ ЛОКАЦІЇ У ХНМУ – СПРАВЖНІЙ ПОДАРУНОК ДО ПРОФЕСІЙНОГО СВЯТА

До Дня медичного працівника до Харківського національного медичного університету завітали почесні гості – голова Харківської облдержадміністрації Юлія Світлична та народний депутат України Ірина Луценко. У ході візиту, який відбувся 14 червня, вони урочисто відкрили одразу дві нові локації ХНМУ: сучасний інформаційно-бібліотечний комплекс університету та скульптурну композицію, що присвячена інтернаціональній студентській родині.

На початку відкриття церемонії, що відбувалася на сходах ХНМУ, до присутніх з вітальним словом звернулася голова ХОДА. Юлія Олександрівна зазначила: «Сьогодні ми з вами знаходимося на відповідальній події: відкривається не тільки наукова бібліотека, і ми з вами стаємо не лише частиною розвитку харківської медичної школи, але ще й творимо історію. Приємно, що харківські традиції набирають обертів, і ми з вами рухаємося вперед. Проте медицина – основна ланка нашого життя, не буде здоров'я, не буде майбутнього. Дуже важливо приділяти увагу розвитку медицини, розвивати та навчати наше студентство готувати кваліфіковані кадри та розбудовувати медичну інфраструктуру. Мені приємно, що харківська медична школа готує професійних фахівців. Шановні майбутні медики, я бажаю вам впевненості, наснаги і любові до своєї праці. Шановні медичні працівники, я вітаю вас із Днем медичного працівника, бажаю вам щедрої долі, здоров'я і щоб наша вітчизняна школа, маючи давні традиції, кожного дня рухалася вперед!».

Надалі до слова було запрошено ректора ХНМУ Володимира Лісового, який підкреслив, що скульптурна композиція відображає інтернаціональну спільноту студентської молоді, бо харківська медична школа найстаріша в країні й завдячує своїм розвитком студентству. Адже зі студентської спільноти народжуються

визначні люди: лікарі, науковці, громадські діячі. «Сьогодні ми вшановуємо пам'ять всіх студентів – відкриваємо скульптурну композицію, що символізує студентів з різних куточків світу, з різних країн і окремо є символом вічного навчання», – зазначив Володимир Миколайович.

Від імені Президента України та від себе особисто медиків привітала Ірина Луценко, побажавши студентам медичного вишу отримати максимальну кількість знань, навчитися працювати, бути великодушними, любити людей, мати бажання і можливість розвиватися, а викладачам – бажання творити, виховувати нових спеціалістів, розвиватися самим та розвивати українську медицину.

Під оплески присутніх почесні гості урочисто відкрили скульптурну композицію, яка, безумовно, стане символом єдності світової медичної спільноти, споконвічних цінностей та гуманістичних традицій світової та вітчизняної медицини. Адже саме Харківський національний медичний університет одним із перших в Україні (з 1951 р.) почав готувати медичні кадри для різних країн світу і протягом цих років підготував понад 7 тис. спеціалістів для 125 країн Азії, Африки, Латинської Америки, країн Близького Сходу. Сьогодні виш об'єднав під своїм дахом представників усіх регіонів України й посланців 76 країн світу, тож відкриття такої скульптурної композиції є природним і цілком закономірним. Автором проекту є відомий скульптор, член Союзу художників України, заслужений художник України Катіб Сафар огли Мамедов, а всі фігури скульптурної композиції контактні, що дозволяє всім бажаним торкатися їх та фотографуватися з ними. Прототипами скульптур стали реальні студенти-відмінники медичного вишу.

Після відкриття скульптурної композиції почесні гості пройшли до Наукової бібліотеки ХНМУ й гідно оцінили оновлений бібліотечний простір, який укомплектовано сучасними підручниками, комп'ютерним та мультимедійним обладнанням.

Новий комплекс розташований в навчально-лабораторному корпусі. Скляні стіни й двері на всіх пунктах обслуговування створюють єдиний прозорий бібліотечний простір – читач вільно обирає місце для самостійної роботи. Інформаційно-бібліотечний простір надає користувачам комфортні умови для читання, групової та індивідуальної роботи, неформального спілкування, організації інтелектуального дозвілля й реалізації творчих проєктів. Варто відзначити, що університетська бібліотека пройшла певний шлях у трансформації підходів до вирішення низки організаційних питань як традиційними методами, так і з залученням сучасних технологій. І головне – тут склалися сприятливі умови для всебічного розвитку всіх учасників цього складного, цікавого та направленого на розбудову користувач-орієнтованого середовища процесу.

Такі подарунки студентам та співробітникам вишу до професійного свята – Дня медичного працівника – будуть не тільки тішити око, а й сприятимуть всебічному розвитку особистості майбутнього фахівця, удосконаленню навичок і знань студентів, викладачів та науковців вишу, формуванню нового іміджу медичного університету.

За матеріалами служби з інформаційного забезпечення
Фото Марії Зайцевої

НАУКОВИЙ ФОРУМ
УРОЛОГІЯ, АНДРОЛОГІЯ, НЕФРОЛОГІЯ – 2018

Актуальним питанням урології, андрології та нефрології була присвячена науково-практична конференція з міжнародною участю, яка проходила у Харкові 24–25 травня.

Відкрив конференцію Володимир Лісовий, запропонувавши делегатом і гостям форуму вшанувати хвилиною мовчання пам'ять Героя України, академіка НАН та НАМН України,

заслуженого діяча науки України, двічі лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки, доктора медичних наук, професора Олександра Федоровича Возіанова – видатного українського ученого хірурга-уролога, одного із лідерів урології світу та фундаторів Академії медичних наук України та першого президента Української асоціації урологів. «Відаючи данину глибокої поваги Великому життю, Великій Людині Олександру Федоровичу Возіанову, – наголосив Володимир Лісовий, – ми раді привітати на Слобо-

жанській землі учнів та послідовників видатного науковця, друзів й колег. Для нас велика честь приймати гостей. Кажуть, що будинок славен не оздобленням, а друзями і гостями. Для нас велике значення має обмін досвідом для зростання потужності наукового, освітнього та технологічного потенціалу галузі. Вважаю, що це чудова нагода для спеціалістів і науковців з різних країн обмінятися досвідом, новими напрацюваннями, досягненнями, відкриттями у галузі урології, андрології, нефрології та трансплантології».

Також до учасників конференції звернувся Сергій Возіанов – член-кореспондент Національної академії медичних наук України, доктор медичних наук, професор, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки, провідний учений у галузі урології: «Ми знову бачимо високий рівень організації цього наукового форуму, що має великі можливості для спілкування як провідних фахівців, так й початківців з широкого спектру питань, що стосується урології, андрології, нефрології, суміжних напрямів урологічної галузі. Є чудова платформа для ознайомлення з медикаментозним забезпеченням урологічної галузі, зразками медичної та лабораторної техніки. Бажаю учасникам науково-практичної конференції дводенного змістовного спілкування, плідної роботи та нових творчих здобутків в ім'я процвітання нефроурологічної служби».

Головна мета конференції – укріплення науково-практичних зв'язків урологів України, інформування лікарів про новітні досягнення в діагностиці та лікуванні захворювань сечостатевої системи, обмін досвідом і підвищення кваліфікації вчених та практиків. У заході взяли участь урологи, нефрологи, трансплантологи,

онкологи, андрологи, онкохірурги, акушери-гінекологи, сімейні лікарі, дитячі хірурги, дитячі урологи, сексологи з України, Польщі, Вірменії, Білорусі, Грузії, Казахстану, Туркменістану, Азербайджану, Лівану, Сирії, Єгипту.

Наукова тематика конференції «Урологія, андрологія, нефрологія – 2018» охоплювала найбільш нагальні проблеми сьогодення цих медичних галузей. Зокрема, під час конференції розглядалися питання комбінованого лікування пухлин сечостатевої системи, замісної ниркової терапії та медико-соціальної реабілітації пацієнтів із хронічними захворюваннями нирок, сучасні методи лікування сечокам'яної хвороби, а також проблеми радикальної та реконструктивно-пластичної хірургії та урогінекології, можливості сучасної візуальної та лабораторної діагностики, питання сексуальності й репродуктивного здоров'я, інноваційні технології та їх застосування в цих галузях медицини.

Матеріал підготувала провідний редактор з інформаційного дизайну **Інна Нечитайло**

ВІДКРИТО ПАМ'ЯТНУ ДОШКУ
**СЛУЖІННЯ ЛЮДЯМ –
ПАМ'ЯТЬ КРИЗЬ ВІКИ**

16 травня в м. Харкові пройшов цикл урочистих подій до вшанування пам'яті видатного харків'янина польського походження, гуманіста, лікаря з великої літери Владислава Франковського. Організували заходи Український державний університет залізничного транспорту, Генеральне консульство Республіки Польща в Харкові, Польський дім «Родина Родин», Центральна наукова бібліотека Харківського національного університету ім. В.Н. Каразіна.

Розпочалися урочистості проведенням круглого столу під девізом «Дбаємо разом про нашу спадщину» – «Відлуння діяльності Владислава Франковського у XIX столітті» в рамках соціального проекту «Видатні поляки і Харків». З вітальним словом до присутніх звернувся ректор УДУЗТ професор Сергій Панченко та Генеральний Консул Республіки Польща в Харкові Януш Яблонський. З доповідями виступили історики та краєзнавці Сергій Куделко, Любоб Жванко, Олена Кравченко, Мар'ян Сковира, Ігор Робак, Володимир Альков й інші дослідники та науковці.

Після виступу доповідачів відбулася дискусія щодо збереження та захисту спільної польсько-української спадщини. Учасники круглого столу наголосили на необхідності плекати спільну надію на добре майбутнє та берегти спадщину наших предків як українців у Польщі, так і поляків в Україні.

Урочистості продовжилися, і на завершальному етапі учасники зібралися на вулиці Максиміліанівській, біля будівлі Харківського медичного товариства, де була відкрита пам'ятна дошка видатному лікарю. У відкритті взяли участь представники круглого столу, керівники охорони здоров'я міста, представники Харківського національного медичного університету – ректор Володимир Лісовий та співробітники Центру медичного краєзнавства ім. проф. В.Д. Отамановського.

Під час відкриття дошки було сказано багато теплих слів про Владислава Франковського, згадана його відданість роботі, участь у житті багатьох харківських родин, особливо тих, де були маленькі діти. Звертаючи увагу на його величезний внесок, скульптор Катіб Сафар Мамедов представив пана Франковського в оточенні дітей, що якнайкраще ілюструє гуманістичну спрямованість діяльності цієї видатної людини.

Ганна Демочко, директор Центру медичного краєзнавства ім. проф. В.Д. Отамановського

МІЖНАРОДНИЙ КОНГРЕС

ГЕНЕТИКА ТА ЕПІГЕНЕТИКА ДОБРОТИ

Проблематиці рідкісних хвороб були присвячені масштабні заходи, що проходили в Харкові з 5 по 9 червня, а саме, XI Сесія Малої генетичної академії (Молодіжна наука) та Міжнародний конгрес з медичної генетики «Генетика та епігенетика рідкісних хвороб».

У заходах взяли участь провідні науковці – медики, генетики, біологи України, США, Ірану, представники батьківських асоціацій пацієнтів з рідкісними захворюваннями, меценати й спонсори. На початку форуму учасників привітали в.о. начальника Управління охорони здоров'я ХОДА Галина Сіроштан, заступник міського голови з питань охорони здоров'я та соціального захисту населення Світлана Горбунова-Рубан, про-ректор з наукової роботи ХНМУ Валерій М'ясоєдов. Зокрема, Світлана Олександрівна зазначила актуальність проблеми: «Як представник влади, я дуже переживаю сьогоденні моменти, пов'язані з наданням медичної допомоги таким пацієнтам, перш за все, дітям. Спасибі всім, хто сьогодні буде доповідати, як діагностувати й систематизувати орфанні захворювання, як допомогти таким людям, які умови життя їм створити. Адже кожна людина, якій встановлений подібний діагноз, вимагає індивідуальної уваги й зусиль, щоб гідно відчувати себе в нашому суспільстві. На жаль, сьогодні існує велика проблема у створенні умов для життя цих людей: в наявності спеціального харчування, коштовних препаратів, державних програм, що можуть забезпечувати багато потреб таких пацієнтів. Ми разом намагаємося допомогти, однак сьогодні наша допомога – краплина в морі в порівнянні з масштабами потреб. І тим не менш, у вас, як у фахівців, є гарні результати». Також Світлана Горбунова-Рубан підкреслила, що представницький склад конференції має усвідомлювати, що науковій відкриття дуже важко реалізувати, проте водночас потрібно зробити якомога більше, аби надбання в цій галузі були реалізовані та спрямовані на благо людей.

Валерій М'ясоєдов, звертаючись до учасників форуму, наголосив: «Коли кажуть про генетику, то насамперед спадає на думку, що мова йде про унікальність. Воно так і є насправді, адже кожна людина унікальна за своїм станом здоров'я, хворобою, духом, проте така унікальність не є перепорою для того, щоб були соратники та однодумці. Коли ми кажемо про генетику, то маємо на увазі визначеність та передбачуваність будь-яких процесів, проте це не заперечує існуванню лідерства, можливості бути попереду. Коли ми кажемо про генетику, ми думаємо про традиціоналізм, проте це не заперечує таким процесам, як інноваційність і новаторство. І в цій залі зібралися ті люди, яким притаманне однодумство, лідерство, новаторство, адже об'єднує всіх доброта. Якби мене спитали, яка може бути альтернативна назва цього форуму, я би сказав – генетика та епігенетика доброти».

Присутні на поважному науковому форумі заслухали актуальні доповіді, які були присвячені проблематиці, дослідженням та новітнім розробкам щодо рідкісних захворювань, сучасним методам лікування та реабілітації пацієнтів із орфанними захворюваннями. Під час пленарних засідань були представлені онлайн-повіді міжнародних партнерів, зокрема, професора Техаського Університету Рубена Маталона – спільна розробка з Оленою Гречаніною та Юлією Гречаніною – «Першовідкривач гена синдрому Канавана: як змінюються з часом проблеми діагностики і лікування», а також президента Всесвітньої навчально-практичної наукової мережі (USERN) Німа Резаї «Генетика рідкісних імунологічних захворювань». На секційних засіданнях учасники ознайомилися з такими доповідями, як «Сучасні підходи до діагностики нейроім'язових захворювань», «Від наукових відкриттів до щоденних практик», «Генетика рідкісних імунологічних захворювань», «Постаріння населення України – виклики і перспективи», «Сучасні методи терапії спадкових мотосенсорних нейропатій» тощо.

У рамках проведення обох заходів відбувся благодійний концерт до Дня захисту дітей, а також низка виставок, зокрема, персональна виставка Г.М. Михайлова «Ми любимо Харків», міжнародна виставка дитячих малюнків USERN 2017, виставка постерів «Велич дітей з рідкісними захворюваннями».

Матеріал підготувала фахівець служби з інформаційного забезпечення **Олена Голікова**

МІЖНАРОДНА ДІЯЛЬНІСТЬ

ПРОДОВЖЕННЯ
ПЛІДНОЇ СПІВПРАЦІ

16–18 травня відбувся п'ятий візит у Харківській національний медичний університет делегації психіатричної клініки м. Мюстерлінген (Швейцарія, контон Тюргау) у складі директора клініки професора Герхарда Дамманна, заступника директора Михаеля Леммана та провідних фахівців з догляду Терези Юнг та Олени Кирюхіної.

Швейцарські колеги ознайомилися з роботою кафедри психіатрії, наркології та медичної психології та кафедральних базових відділень Харківської обласної клінічної психіатричної лікарні №3, обговорили питання розвитку подальшої співпраці між психіатричною клінікою м. Мюстерлінген і кафедрою психіатрії, наркології та медичної психології ХНМУ.

У рамках спільного проекту Інституту неврології, психіатрії та наркології НАМН України, кафедри психіатрії, наркології та медичної психології Харківського національного медичного університету та психіатричної клініки м. Мюстерлінген 16 травня був проведений круглий стіл з молодими вченими-психіатрами «Впровадження міжнародного досвіду в практику охорони психічного здоров'я в Україні». 17 травня швейцарські фахівці взяли активну участь у науково-практичній конференції з міжнародною участю «Українська психіатрія: практика, освіта, дослідження». 18 травня був проведений V модуль тренінгу «Менеджмент агресії та аутоагресії у психіатрії», «Модель "безпечне відділення"», «Ефективні моделі лікування та реабілітації при основних формах психічної патології». Цього ж дня була проведена урочиста церемонія присвоєння професору Герхарду Дамманну звання «Почесний доктор Харківського національного медичного університету».

Ганна Кожина,
професор, завідувач кафедри психіатрії,
наркології та медичної психології

НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

ПОЄДНАННЯ ДОСВІДУ І ПОШУКІВ НОВОГО

17–18 травня на базі Харківського національного медичного університету відбулася науково-практична конференція з міжнародною участю «Мечниковські читання – 2018. Актуальні проблеми парентеральних інфекцій», присвячена 95-річчю з дня фундації кафедри інфекційних хвороб.

Широкий спектр доповідей (33 усні та 13 стендових), представлених на конференції, привернув до себе увагу близько 250 учасників зібрання, лікарів різного профілю і спеціалізації, науковців та дослідників у різних галузях медицини.

Обмін останніми науковими здобутками та напрацюваннями з питань парентеральних вірусних гепатитів В і С, ВІЛ-інфекції/СНІДу, герпесвірусних інфекцій, сепсису, бактеріальних та вірусних нейроінфекцій, перинатальних інфекцій, підходів щодо їх діагностики та лікування виявився корисним як для лікарів практичної ланки охорони здоров'я, так і для учених. Представницька делегація колег з Республіки Білорусь поділилася своїм досвідом та баченням шляхів вирішення найактуальніших проблемних питань сучасної інфектології.

На думку учасників форуму, конференція, що стала традиційною, здобула реноме очікуваного та популярного науково-практичного заходу, адже сприяє поінформованості широкого кола медичних працівників з нагальних питань медичної галузі.

Під час наукового форуму його учасники мали змогу відвідати Народний музей історії ХНМУ та ознайомитися з виставкою фармацевтичної продукції та лікувально-діагностичного устаткування.

Для роботи наукового заходу важливим стало і те, що поруч із досвідченими і визнаними світилми наукової думки знаходяться їхні молоді колеги, які вже сьогодні відіграють активну роль у багатьох дослідженнях. Так, у рамках науково-практичної конференції відбувся конкурс наукових робіт студентів і молодих учених. Учасників конкурсу тепло привітала радник голови ХОДА, голова Ради молодих учених та фаворитів Наталія Кухтерина.

У конкурсі взяли участь 12 молодих науковців з 4 вищих медичних навчальних закладів України: Полтави, Сум, Дніпра та Харкова.

Переможцями конкурсу стали:

I місце – аспірант кафедри інфекційних хвороб Надія Христенко (Харківський національний медичний університет);

II місце – студентка V курсу Анна Коваль (Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава);

III місце – аспірант кафедри фтизіатрії та пульмонології Ольга Говардовська (Харківський національний медичний університет) та клінічний ординатор кафедри інфекційних хвороб Анастасія Шейко (Харківський національний медичний університет).

Переможці конкурсу були нагороджені дипломами, сертифікатами та пам'ятними подарунками.

Диплом за найкращу стендову доповідь отримав студент V курсу Юсип Махмудов (Харківський національний медичний університет), а інші учасники отримали заохочувальні грамоти в окремих номінаціях.

Активне залучення молоді до дослідницької роботи, створення умов для практичного втілення свіжих, оригінальних ідей молодих науковців має бути одним із головних напрямків у науково-дослідницькій сфері. Адже ініціативна молодь — потужний ресурс для розвитку будь-якої держави.

Віталій Ткаченко,
асистент кафедри інфекційних хвороб

Надія Христенко,
аспірант кафедри інфекційних хвороб

«МУ» – ВІД ІСТОРІЇ ДО СУЧАСНОСТІ

А ЧИ ВСЕ МИ СЛУШНО ЗГАДАЛИ?

(Як починалася наша газета:
перед ювілейні роздуми історика)

Урочисто відзначаємо 90-річний ювілей нашої університетської багатотиражки. На її заголовній частині красується напис: «Газета виходить з 24 червня 1928 року». А чи дійсно так? Хто бачив те число, на якому стоїть номер 1? Виявляється, що ніхто із сучасних співробітників ХНМУ. Так, кочує собі дата від однієї газети до іншої.

А між тим, з 1924 р. Книжковою палатою УСРР видавався орган державної бібліографії – «Літопис Українського Друку». До нього увійшла, зокрема, й газета «Рефлекс», від якої починаємо відлік багатотиражних видань вишу. Уперше вона згадується в числі «Літопису» за 30 травня (!) 1928 року. В принципі, для святкування 90-річного ювілею великого значення не має, травень то чи червень 1928 року. І все ж, з науково-історичної точки зору некоректно оприлюднювати приблизні, остаточно не доведені факти. Наступне число виходило 6 жовтня (велика перерва пов'язана із сесією, канікулами та сільгоспроботами, до яких долучалися студенти). Газета в каталозі позиціонувалася як двотижневий видання бюро осередків КП(б)У і ЛКСМУ, профкому, правління наукових гуртків і місцкомів клінічного містечка Харківського медичного інституту. Відповідальний редактор – В. Антіпов. Перше число газети вийшло російською мовою, надалі – українською.

А що насправді ми достеменно знаємо про витоки преси нашого колективу? Дуже небагато. Чи були в нашій газеті попередники? І якщо так, то якими вони виходили?

Дійсно були та виходили вони у вигляді стінних газет. Наприклад, у 1922–1923 рр. виходила стінна газета Харківського медичного інституту під назвою «Медик на варті». Вона була величезних розмірів і нагадувала собою простиратло. Читачі та критики зазначали, що в ній багато цікавого матеріалу, особливо подобались їм фейлетони. Великою проблемою був зв'язок газети зі своїми студкорами. Справа в тому, що газета мала популярність серед студентства, і її поштова скринька завжди містила багато листів. Проте здебільшого вони були написані геть нерозбірливо і з великою кількістю помилок (давалася взнаки зміна студентського контингенту після перемоги робітничо-селянської революції). Редакція на розбір таких листів часу не витрачала, з поштової скриньки вони одразу переміщувалися до скриньки зі сміттям. Такий підхід викликав обурення студентських кореспондентів і гальмував їхню активність, відбивав охоту писати. А матеріал у них, час від часу, був дуже цікавим.

Якими були інші видання тогочасної інститутської преси? На жаль, ми не маємо даних про них. Отже, як бачите, нам, краєзнавцям університету і працівникам музею історії ХНМУ, є ще поле діяльності для відтворення історії нашої улюбленої багатотиражки.

Ігор Робах, професор, почесний краєзнавець України

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

НЕОРДИНАРНІСТЬ УНІВЕРСИТЕТУ МАККВАРІ

Університет Маккварі знаходиться в Сіднеї, є достатньо молодим (заснований лише в 1964 році), але надзвичайно амбітним, тому постійно перебуває в рейтингу кращих університетів Австралії й світу. Названо університет на честь Lachlan Macquarie, п'ятого губернатора штату Новий південний Вельс – людини, відомої своїм гуманізмом та інтересом до освіти.

Університет розташований у центрі найбільшого в Австралії високотехнологічного району. Понад 300 провідних компаній розташовано навколо вишу Маккварі, що дає можливість студентам використовувати промислові зв'язки навчального закладу в майбутній кар'єрі, а співробітники мають доступ до вагомих дослідницьких та інноваційних можливостей зі світовими компаніями.

Про неординарність університету Маккварі свідчать цифри:

- понад 40 000 студентів;
- понад 3 000 співробітників;
- територія кампусу – 126 га;
- 5 дослідницьких пріоритетів, орієнтованих на зміну майбутнього;
 - 1 млрд австралійських доларів, інвестованих в інфраструктуру та обладнання протягом останніх років;
 - понад 34 млн австралійських доларів, інвестованих у підготовку дослідників вищого рівня з 2015 року;
 - перший з австралійських університетів, який увів програму й ступінь Магістр-дослідник (Master of Research);

- понад 30 дослідників, які входять у топ 1 % науковців світу;
- понад 150 співробітників, які мають публікації, що входять до топ 1 % наукових публікацій;
- 137 країн, з якими співпрацює університет за дослідницькими проектами;
- 202 млн доларів отриманих грантів для досліджень з 2009 по 2013 рік.

У складі університету Маккварі такі факультети:

- мистецтв;
- бізнесу та економіки;
- гуманітарних наук;
- природничих та технічних наук;
- медицини та наук про здоров'я (Faculty of Medicine and Health Sciences).

Ідеологія навчання характеризується такими тезами: «Від самого початку ми вийшли за межі традиційних академічних кордонів. Ми стали піонерами й продовжуємо ними бути в поєднанні навчальних та викладацьких підходів, які руйнують стереотипи й змінюють мислення.

Наш новаторський підхід побудований навколо об'єднаної спільноти, що навчається. Наші студенти є партнерами та співавторами у своєму досвіді навчання. Їх особистий досвід поєднується з витонченими та інтерактивними цифровими ресурсами. Їхні курси пов'язані з найостаннішими науковими дослідженнями. Вони підтримують зв'язок з нашими промисловими партнерами через стажування та надання робочих місць.

Ми розробляємо багато наших ступенів у співпраці з промисловістю, і є чимало акредитованих пікових професійних організацій, що дає нашим студентам можливість почати свою кар'єру. Крім того, ми пропонуємо нашим студентам пакет ініціатив, спрямованих на покращання кар'єри, які навчають, дозволяють і надають їм можливості розпочинати кар'єру в будь-якій галузі, що запалює їхню пристрасть».

Масштабність мислення стосується й дослідницьких проектів. За словами заступника проректора з наукової роботи професора Sakkie Pretorius: «Прогрес цивілізації є результатом магічного поєднання художніх, технічних, наукових та підприємницьких чинників. Наразі дослідження мають спрямовуватися на вирішення реальних проблем світу, на винаходи, інновації та інвестиції, які допомагають підвищувати рівень нашої цивілізації».

За 50 років існування університетом Маккварі зроблено провідні досягнення в розробці технології Wi-Fi, LED (light emitting diodes)-технологій, у розвитку лазерних технологій, наприклад,

ДОВІДКА

MACQUARIE University

На емблемі університету зображені Маяк Маккварі та Сіріус. Маяк Маккварі був першим маяком, побудованим в Австралії. Невдовзі після прибуття Першого флоту в 1788 р. губернатор Філіп наказав створити флагштоки, щоб сигналізувати про підхід постачальних кораблів до бухти Сіднея. Маяк, світло якого забезпечувалося спочатку палінням деревини, потім

вугілля, був побудований у 1791 р. для проведення суден до входу в гавань вночі й став першим морським маяком Австралії. Ця споруда, побудована засудженими, скеровувала судна протягом наступних 25 років.

13 липня 1816 р. губернатор Лаклан Маккварі заклав фундамент нового маяка з каменя. Маяк повинен був стати першим з багатьох значних витворів засудженого архітектора Френсіса Грінвея. Дана будівля є реплікою, побудованою в 1880 році колоніальним архітектором Джеймсом Барнетом. Однак оригінальна будівля не була знесена до 1883 року, й деякий час гола Південного Сіднею хвалився двома майже однаковими маяками, що стояли поруч.

Першим доглядачем маяка був Роберт Ватсон, на честь якого названо Бухту Ватсона. Він був квартмейстером на кораблі «Сіріус» у складі Першого флоту.

жовтого лазера, зокрема для застосування в хірургії ока; науковці університету першими у 1993 році винайшли термін «протеоміка» для відповідної науки.

Відомі доробки співробітників університету в галузі єгиптознавства; у мовознавстві й ідеології дитячої літератури (проблеми навчання читанню й розвитку мовлення у дітей); у галузі теоретичної математики (теорія категорій); у боротьбі з тривожністю та депресією, розробці концепції надання психологічної допомоги online. Університет відомий піонерськими дослідженнями мозку людини (скануючі технології, що трансформують лікування когнітивних порушень); інноваціями в лікуванні шизофренії; спеціальними освітніми програмами для особливих дітей (зокрема, з синдромом Дауна); збереження здоров'я людей (дослідження важких металів та контомінантів); у захисті австралійських річок для майбутнього; у боротьбі з плодовою

мушкою, яка завдає колосальних втрат, шляхом стерилізації; у генетиці збереження біологічних видів та ін.

Університет Маккварі є одним із найвизнаніших дослідницьких вишів Австралії. У 2015 році університет отримав максимальний рейтинг (5-й) у сільськогосподарських та ветеринарних науках, із вивчення довкілля та фізичних наук.

У цілому, 100 % дослідницької активності університету було визнано виконуваними на рівні світових стандартів або вище двозначного (2-digital) рівня.

Університет Маккварі входить у топ-50 установ світу з наук про землю та море, у топ-100 – з бухгалтерського обліку та фінансів, комунікацій, досліджень у галузі культури та медіа, освіти, англійської мови та літератури, географії, юриспруденції, лінгвістики та психології (за даними QS World University Rankings).

Крім того, за даними Thomson Reuters Web of Science 2008–2012, університет Маккварі був серед топ-шістки австралійських університетів за міжнародним дослідницьким співробітництвом.

Дослідницькі проекти університету Маккварі реалізуються під гаслом «Примножуй свої амбіції».

Виш має Стратегічну дослідницьку рамку: 2015–2024, у якій відображено зобов'язання університету виконувати провідні дослідження для зміни світу.

Рамка досліджень концентрується на п'ятих дослідницьких пріоритетах, з якими пов'язані глобальні виклики XXI сторіччя і які формують майбутнє:

- здорові люди (Health People);

- стале суспільство (Resilient Societies);
- квітуча економіка (Prosperous Economies);
- безпечна планета (Secure Planet);
- інноваційні технології (Innovative Technologies).

Один з п'яти визначених глобальних пріоритетів досліджень має назву «Здорові люди» й спрямований на новаторське здоров'я, інтегровану систему охорони здоров'я та позитивне навчання для гарного здоров'я в нашому старіючому світі.

У складі факультету медицини та наук про здоров'я:

- Австралійський інститут інновацій здоров'я (Australian Institute of Health Innovation);
- кафедра біомедичних наук (Department of Biomedical Sciences);
- кафедра клінічних наук (Department of Clinical Sciences);
- кафедра професій здоров'я (Department of Health Professions) – фізіотерапії;
- кафедра систем охорони здоров'я та населення (Department of Health Systems and Populations).

Як наймолодший факультет університету, медичний факультет амбітно розширює межі прогресивного мислення та кидає виклик значним проблемам нашого часу. Основні фокусні галузі досліджень включають у себе нейронауки (зокрема, хворобу моторних нейронів, неврологічну реабілітацію та клінічну нейробіологію болю), онкологічну медицину та судинну медицину.

Факультет включає Австралійський інститут інновацій у галузі охорони здоров'я, який на світовому рівні досліджує системи охорони здоров'я, e-health та безпеку пацієнтів.

Сучасні засоби спільно з першим приватним шпиталем в Австралії, розташованим у кампусі, демонструють новітні технології, функції та дизайн.

Факультет готує понад 120 студентів – майбутніх викладачів та дослідників (higher degree by research (HDR), понад 100 PhD (3 роки підготовки), магістрів-дослідників (2 роки підготовки) та магістрів філософії (2 роки підготовки).

Університет Маккварі пропонує багато стипендій для вітчизняних та іноземних студентів, у тому числі й для навчання на медичному факультеті.

Валерій М'ясоєдов, Дмитро Маракушин

СПІВРОБІТНИКАМИ ХНМУ ОДЕРЖАНО:

Патенти на Винаходи

Спосіб нейропротекторної терапії післяопераційної когнітивної дисфункції. Автори: **С.С. Дубівська, Ю.Б. Григоров, Н.В. Григоренко, О.В. Кузнецов.**

Патенти на Корисні моделі

1. Спосіб медичної реабілітації хворих з наявністю синдрому екологічного імунodefіциту. Автори: **Є.Д. Андросов, В.О. Терьошин, М.Є. Жерновая, В.В. Андрущенко, А.Ю. Ігнатова, І.В. Руденко.**

2. Спосіб лікування хворих на феліноз. Автори: **Є.Д. Андросов, К.В. Юрко, Г.О. Соломенник, О.І. Могиленець, А.В. Гаврилов.**

3. Спосіб профілактики загострень вірусного гепатиту А у дорослих хворих. Автори: **Є.Д. Андросов, К.В. Юрко, Н.Ф. Меркулова, Г.О. Соломенник, А.В. Гаврилов.**

4. Спосіб діагностики порушень антиоксидантної системи у хворих при поєднаному перебігу артеріальної гіпертензії, цукрового діабету 2 типу та гіпотиреозу. Автори: **О.М. Білолов, В.Д. Немцова, В.В. Златкіна, І.А. Ільченко.**

5. Спосіб корекції проявів синдрому ендотоксикозу при психотичних станах. Автори: **Г.М. Кожина, І.Ф. Терьошина, К.О. Зеленська.**

6. Спосіб прогнозування формування бронхіальної астми у дітей віком до 6 років з повторними епізодами бронхообструк-

тивного синдрому. Автори: **Н.І. Макєєва, В.М. Малахова, Н.П. Алексєєва, М.К. Бірюкова, М.В. Яворович.**

7. Спосіб діагностики рефлюкс-нефропатії у дітей з везикоуретральним рефлюксом. Автори: **Н.І. Макєєва, К.К. Ярова, В.О. Головачова, О.О. Морозова.**

8. Спосіб прогнозування прогресування інсулінорезистентності у хворих на артеріальну гіпертензію в поєднанні з ожирінням за рівнем ірисину. Автори: **О.В. Шапаренко, П.Г. Кравчун.**

9. Спосіб оцінки метаболічних порушень у хворих на артеріальну гіпертензію в поєднанні з ожирінням за рівнем несфатину-1. Автори: **О.В. Шапаренко, П.Г. Кравчун.**

Авторські свідоцтва

1. Скринінг-опитувальник алергійної небезпеки дитини (опитувальник для батьків). Автори: **В.О. Коробчанський, В.К. Шмуліч, В.В. Старусєва.**

2. Діагностична діагностика алергічних станів дитини (скринінг-опитувальник для лікарів-педіатрів). Автори: **В.О. Коробчанський, В.К. Шмуліч, В.В. Старусєва.**

3. Інтерактивний тренажер клінічного випадку «Біль в грудній клітині». Автори: **Н.А. Лопіна, Л.В. Журавльова.**

4. Практично-орієнтований кейс-метод навчання в системі медичної освіти на основі інформаційних веб-технологій. Автори: **Н.А. Лопіна, Л.В. Журавльова.**

Анна Голданська, керівник служби інтелектуальної власності

ДИПЛОМ ХНМУ – ПРОПУСК У ДИВОВИЖНИЙ СВІТ НАУКИ

Далекі 6 років тому думка про те, що ми будемо стояти у випускних мантиях, тримаючи в руках диплом про закінчення медичного університету, здавалася чимось фантастичним. Та ось за одну мить пролетіли ті самі 6 років, і ми, ті, хто зі страхом кожного ранку проходив крізь турнікет до головного корпусу, ті, хто натхненно брався за підготовку до всіх дисциплін, ті, хто ще з першого семестру першого курсу були до смерті налякані легендами про складання окремих дисциплін, стоїмо на порозі дорослого життя, на початку того шляху, що приведе нас до вершин кар'єрних сходин: ми закінчуємо своє навчання в Харківському національному медичному університеті.

Що змінили минулі 6 років у кожному з нас? Мабуть, ніхто не зможе дати повну відповідь. Проте кожен тепер зовсім не боїться труднощів, не лє даремно сльози, не соромиться спілкуватися з незнайомими людьми, знає, що необхідно сказати відразу, а що залишити далеко за кадром... Крім того, що ми стали більш підготовлені за своєю основною спеціальністю, роки в університеті підготували нас ще й до самостійного життя...

Обов'язково треба сказати про свою групу, про безліч маленьких груп, кожна з яких стала родиною для своїх вихованців, адже лише в цьому мікрокосмі тебе розуміли й підтримували. Хоча минулий час тут недоречний. Тебе підтримують – і так буде завжди. Безсонні ночі за підготовкою до іспитів зміцнюють колектив. Можливо, сама суть іспиту – це не перевірка знань, а тест на стоїцизм та наполегливість... Так це чи ні, але я точно знаю, що моя група справлялася із завданнями завжди на «відмінно».

Окремо треба розповісти про викладачів. Я сміливо могу сказати, що всі 12 семестрів навчання нам щастило з викладачами. І хоча на деякі перескладання ми їздили не один раз і отримували не один десяток незадовільних оцінок... кожен із тих, хто хотів нас чомусь навчити, це зробив. Наші викладачі – це не просто люди, які щось знають і діляться своїми знаннями, це наші товариші, які теж навчалися разом з нами, які залюбки поспали б ще 30 хвилин зранку, проте і ми, і вони опинилися на парі й з головою поринали в дивовижний світ науки.

Вікторія Мамчук, I медичний факультет

ОСТАННЯ СХОДИНКА СТУДЕНТСЬКОГО ЖИТТЯ

Сьогодні ми, випускники 2018 року, стоїмо на останній сходинці нашого студентського життя. Попереду незвідане майбутнє, а позаду 6 років, проведених пліч-о-пліч з однокурсниками II медичного факультету.

Усе почалося перед першим курсом, коли ми, ще зовсім юні та енергійні, стояли на посвяті першокурсників. Тоді студентське життя здавалося чимось новим та неосяжним. І на хвилі нашої ейфорії почалися перші пари. Багато чого було новим для нас, ми пишалися тим, що можемо сказати декілька слів латиною, вивчаємо кістки та ходимо в білих халатах.

Другий курс зробив нас вже більш свідомими. Ми потроху розібралися, як досягти неосяжне та обробляти просто шалені (як нам тоді здавалося) обсяги інформації.

Халат, шапочка та декілька підручників постійно знаходилися навіть у маленьких сумочках дівчат.

Третій курс наблизив нас до розуміння патологічних станів та їх корегування і завершився складанням «КРОК 1». Половина університетського шляху була пройдена, і ті, хто йшов далі, заохувалися в медицину все більше і більше. Потім ще три курси повного занурення в лікарську діяльність завдяки досвідченим та чуйним викладачам, які ділилися усіма тонкощами медичного ремесла. Потім знову іспити, «КРОК 2», і ось нарешті – ми вже випускники.

Озираючись назад, хочеться подякувати тим, хто був з нами протягом усього навчання – це співробітники деканату II медичного факультету. Саме вони вирішували всі наші проблеми, допомагали у скрутних ситуаціях, давали необхідні поради.

І ось ми тут, на останній сходинці нашого студентського життя. Багато чого трапилося за ці 6 років, і я пишаюся тим, що був частиною цього життя. Адже тепер могу з гордістю сказати, що я – випускник II медичного факультету Харківського національного медичного університету.

**Микита Маркевич,
II медичний факультет**

НА ПОЧАТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

«Вітаємо, вас зараховано до числа студентів Харківського національного медичного університету! Вам необхідно протягом двох днів з'явитися в університет і...», а далі ще багато сказано представником приймальної комісії, але не почуто, тому що прозвучала така довгоочікувана і бажана фраза – «студент ХНМУ».

Скільки приємного вкладено в цю скромну та коротку фразу. Посвята в студенти пройшла на високому рівні. Відчуття піднесення та гордості переповнювали. Перші практичні заняття. Перші лекції. Перший модуль. Перша сесія. Злети. Падіння. Розчарування. Нові друзі та знайомства. Перша поїздка на конференцію. Цікаві заняття і дуже ці-

каві. Тести, тести і знову тести. З кожним наступним днем усе більше і більше захоувалася у свою професію. Перші заняття в клініці були чимось неймовірним і розсіювали всі сумніви, вони надихали, додавали сил і віри. Увесь час намагалися йти до успіху, і лише будучи в статусі випускника ХНМУ можна з впевненістю сказати, що коли йдеш до успіху, то найсолідшими стають не ті моменти, коли ти досягаєш цілі, а ті хвилини, коли ти йдеш крізь повну пітьму, просто вірячи, без жодної надії. Усі шість років була впевнена, що випуск ХНМУ – це фініш нашого навчання, і лише тепер приходить усвідомлення, що це тільки початок нашої професійної діяльності.

В університеті ми знайшли себе. Увесь шлях поряд з нами були наші наставники, наші вчителі. Саме завдяки їм ми стали тим, ким ми є – випускниками ХНМУ. Щиро хочеться подякувати всім викладачам та керівництву університету за їхні знання, працьовитість, терпіння, готовність прийти на допомогу. Ми раді бути вашими учнями і завжди будемо пишатися тим, що навчалися у найкращих вчителів, і працюватимемо над тим, щоб бути гідними випускниками ХНМУ, грамотними спеціалістами й добрими лікарями.

**Марія Семенюк,
III медичний факультет**

ПУТЬ СТУДЕНТА-ВРАЧА-СТОМАТОЛОГА

Вот и прошли эти 5 лет. Да что там прошли... пролетели. Оглядываясь назад, даже не верится, что этот трудный, но интересный путь заканчивается! Мы его преодолели. Порой было до слез обидно, но все-таки чаще до слез приятно. И сегодня, вспоминая каждый курс, каждую кафедру, любимых преподавателей, понимаешь, что ты сделал правильный выбор!

Что же для каждого из нас означает быть выпускником стоматологического факультета Харьковского национального медицинского университета? Многие, кто не столкнулся со всеми перипетиями нашего «медицинского», скажут, что быть студентом ХНМУ престижно. Соглашусь. Однако в первую очередь мы пришли за знаниями, и когда 1 сентября всем потоком давали Клятву студента ХНМУ, как-то не по себе стало внутри. Ведь большинство из нас поняли именно в этот момент, что мы пришли сюда по призванию с желанием служить людям, беречь их здоровье, украшать улыбки, да и в целом делать мир лучше!

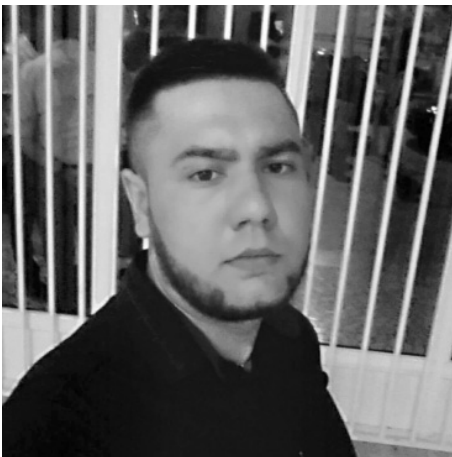
Каждый из студентов любимого университета особенный. Только время покажет, кто какую роль сыграет в своей докторской жизни. Однако все мы без исключения с улыбкой будем вспоминать наш трудный, но поучительный путь студента-врача-стоматолога!

Спасибо alma mater, руководству университета, сотрудникам деканата, преподавателям за обретенные знания, навыки и друзей! Спасибо родителям, что в момент выбора, еще в школе, направили нас в русло по настоящему благородной и красивой профессии!

Анастасия Абрикосова,
стоматологический факультет

ДИАЛОГ В ПРЕДДВЕРИИ ВЗРОСЛОЙ ЖИЗНИ

– Вот, Бегенч, и прошли–пролетели–прошелестели, как осенние листочки, 5 лет нашей жизни... А все началось с того, что я решила поступать в медицинский университет в Харькове, собрала информацию об этом университете в интернете и заявила родителям, где я хочу учиться. Спустя некоторое время, когда до отлета оставался 1 день и были собраны все документы, стало очень страшно: первая поездка за границу, учеба в чужой стране, жизнь без родных и близких. Но все эти страхи развеялись, когда я уже сдала вступительные экзамены и началась учеба, так как весь преподавательский состав, дружелюбная атмосфера не только в университете, но и в городе поддерживала и придавала сил учиться и познавать этот безумно интересный, сложный, но в то же время увлекательный и манящий мир, полный тайн и загадок, под названием Медицина. Знакомство с этим миром началось с 1-й пары – анатомии – и со знакомства... с трупом, столько страха, восхищения и странных смешанных чувств.

– Да-а, тоже хочу поделиться тем, что со мной происходило за эти 5 лет учебы в Харьковском национальном медицинском университете. Я испытал столько разных эмоций за эти годы! Запомню на всю жизнь! Практически с самого начала я заболел пневмонией. Тогда я, конечно, не понимал всей серьезности этого заболевания и потому (с температурой 39–40) продолжал, как истинный студент, посещать занятия. В больницу я попал с серьезным осложнением, но все закончилось благополучно, как ты уже поняла. Именно тогда я особенно остро почувствовал, насколько дороги мне мои родители и лишний раз убедился в том, что преданнее их никого нет и быть не может. А еще я узнал слово «акклиматизация».

– 5 замечательных лет... воспоминания – их целый океан, знания и опыт, друзья, наставники, сессии, пары ... Перечислять можно до бесконечности, но самое главное – по прошествии всех этих лет можно с уверенностью подтвердить выражение: «Студенческие годы – самые лучшие».

– Вспоминаю, как однажды мой преподаватель по русскому языку рассказала нам об одном студенте, который тоже неплохо учился, был умным и старательным, но в силу определенных причин в какой-то момент расслабился и в итоге попал под отчисление. Честно, это послужило хорошим уроком: как только мной овладевала лень, сразу вспоминал эту историю. Вообще, в такой значимой, серьезной, ответственной сфере, как медицина, расслабляться нельзя: нам работать с людьми, помогать им преодолевать их недуги, давать им надежду на выздоровление.

– Именно этому и учили нас наши преподаватели! Не смогу забыть отличный, дружелюбный и профессиональный преподавательский состав университета, низкий поклон им за знания, терпение и труд.

– Знаешь, медицинский университет не только дал нам знания, он научил нас быть сильнее. Моя глубокая благодарность и огромное «спасибо» каждому преподавателю не знают границ! Они вложили в меня не только знания, но и понимание того, что после каждой трудной ситуации нужно делать «работу над ошибками» и двигаться дальше! Знаешь, Гулзода, я ни разу не пожалел, что поступил в Харьковский национальный медицинский университет.

Гулзода Кадилова, Бегенч Кадыров,
Факультет по подготовке иностранных студентов (стоматология)

НАУКОВИЙ ФОРУМ

ОБГОВОРЮЄМО ПРОВІДНІ ДОСЯГНЕННЯ

VII конференція МЕСО'2018 є продовженням дуже успішних попередніх заходів, куди запрошуються провідні фахівці різних наукових напрямків.

Приємно, що цей науковий форум став традиційним й для наших учених. Зокрема, цього року в ньому взяла участь доцент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології Людмила Кривенко, результатом та визнанням наукових досягнень якої стала доповідь у день відкриття. Сподіваємося, що інтерес до досліджень, які були представлені Нобелівським лауреатом Сером Річардом Тімоті (Тім) Гантом (доповідь якого також відбулася в перший день), надасть новий поштовх та стимул нашим науковцям для нових досягнень.

ISIC

МОЛОДІСТЬ І ЗАВЗЯТТЯ

У травні в Харківському національному медичному університеті відбулась XI Міжнародна наукова міждисциплінарна конференція молодих учених та студентів International Scientific Interdisciplinary Conference (ISIC).

23 травня пройшла урочиста церемонія відкриття, на якій учасників конференції привітав випускник нашого університету, а нині – професор Земельвейського університету (Угорщина) Тамас Фенівесі, який побажав учасникам конференції наснаги й натхнення під час роботи наукового форуму.

У другій половині дня стартував Science Slam – міжнародний формат популяризації науки, де немає місця складним науковим термінам і нудним презентаціям. Молоді науковці змогли з гумором розповісти про складну науку простими словами.

24 травня було проведено 9 секційних засідань, а саме: акушерство, терапія, хірургія, профілактична медицина, інфекційні хвороби, нейронауки, біомедицина, педіатрія, стоматологія та постерна секція. Під час засідань були заслухані цікаві пізнавальні доповіді і представлені оригінальні креативні постери, також протягом 2 днів проходило online-голосування «Постер глядацьких симпатій».

25 травня учасники конференції відвідали актуальні майстер-класи зі стоматології та хірургії, а також лекції від провідних спікерів: Dr. Wolfgang Baumeister та Dr.med. Adrian Steinmetz.

У другій половині дня відбулась урочиста церемонія закриття, де нагороди отримали всі переможці молодіжного форуму, також пройшов конкурс на краще фото з ISIC – 2018.

Олеся Пляхова, голова Ради Студентського наукового товариства

НАШІ УСПІХИ

Вітаємо завідувача кафедри суспільних наук професора, почесного краєзнавця України Ігоря Робака з обранням членом Правління Національної спілки краєзнавців України.

Бажаємо Ігорю Юрійовичу плідної праці на ниві розвитку національного краєзнавства, звершення нових творчих планів та вдалих наукових пошуків.

Вітаємо команду Медичного коледжу ХНМУ, яка посіла II місце серед студентських бригад Швидкої медичної допомоги на Відкритому регіональному чемпіонаті Слобожанщини – 2018, що відбувся в Харкові 18–21 травня.

За матеріалами сайту ХНМУ

ВОЛОНТЕРСЬКИЙ РУХ

ВОЛОНТЕР ХХІ СТОЛІТТЯ

У Харкові відбувся IV Обласний зліт студентів-волонтерів Харківщини «Волонтер ХХІ століття». Захід проходив 2 червня під патронатом голови ХОДА Юлії Світличної за ініціативи Харківського університетського консорціуму та Ради ректорів ЗВО Харківської області на базі Національного університету цивільного захисту України.

У зльоті взяли участь студенти та курсанти із 21 закладу вищої освіти, а також учні закладів середньої освіти Харківщини. Команда нашого університету також взяла участь у змаганнях. На команду «Ера милосердя» чекали завдання, які потребують використання розуму та сили. Загалом наші учасники показали гарні результати, однак втримати перше місце другий рік поспіль не вдалося, його передали ХНЕУ ім. С. Кузнеця. У підсумку наша команда посіла 6-е місце серед всіх інших.

Також під час зльоту було нагороджено студента I медичного факультету Кирила Дягтяра як одного з найкращих волонтерів. Йому вручили подяку від голови Харківської обласної державної адміністрації Юлії Світличної.

Крім того, на презентації волонтерських відеороликів «Небайдужі серця» присутні мали змогу поспілкуватися з учасниками бойових дій на Сході країни. Після проходження всіх змагань ніхто не залишився голодним – частували смачною польовою кашею. Сподіваємося, що наступного року ми повернемо титул переможців.

Людмила Кобилянська, представник Студентської ради

ЛІТЕРАТУРНА СПАДЩИНА

СТЕЖКАМИ УКРАЇНСЬКОЇ СУЧАСНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

«До життя у мене більше запитань, ніж відповідей»

Люко Дашвар

Уявити сучасну українську літературу без відомого імені Люко Дашвар неможливо. Це ім'я вже встигло стати загальновідомим у нашій державі та далеко за її межами.

Люко Дашвар – літературний псевдонім письменниці, журналістки, кіносценаристки й «найтиражованішої письменниці країни» Ірини Іванівни Чернової. Народилася майбутня письменниця 3 жовтня 1957 року в Херсоні. Це людина, яка постійно працює над собою, шукає своє призначення, людина, яка не стоїть на місці. Доказом цього є дві вищі освіти.

Перша – це інженер-механік, а друга – магістр державного управління. Варто також згадати про курси сценарної майстерності під керівництвом голлівудського професора Річарда Креволіна, навчання в школі практичної журналістики та на курсах з нейролінгвістичного програмування.

Свої перші кроки в літературі Ірина починає з роботи журналіста. Саме цей час письменниця характеризує як незабутній життєвий досвід, оскільки вона мала змогу побачити яскраві образи людей, які й стали в майбутньому прототипами літературних героїв та логічно були вбудовані в складні сюжети. Люко Дашвар в одному зі своїх інтерв'ю зазначає, що для неї важливо розказати про життя людини так, яким воно є насправді, що це і є завданням літератури. Вона навіть порівнює письменництво з ериксоніанським гіпнозом, де останній починає оперувати свідомістю, видаючи на-гора десять фактів, з яких дев'ять реальні, а один – вимисел, потім переходить до восьми реальних і двох не-

реальних і так далі... Головне – відчуття межі довіри, знати, заради чого створюється образ, не опуститися до суцільного фентезі.

З 2006 року Люко Дашвар займається виключно літературною та сценаристською діяльністю, що почалася з написання сценаріїв для кіно: «Луна-Одесса» і «Время – это все».

Читацька аудиторія знайомиться з Люко Дашвар у 2007 році, коли письменниця стає лауреатом літературної премії «Коронація слова» за свій перший роман «Село не люди». Проте критики зустріли цей роман неоднозначно. Багато хто критикував його за суворий реалізм, простоту. Проте, на превеликий жаль, це реальність. І насправді люди так і живуть у сільській місцевості, так вони думають, піддаються колективному інстинкту, забуваючи про власну думку. Дія роману «Село не люди» розгортається в селі Шанівка. Герої книги – односельчани зі своїми проблемами, інтригами, жорстокістю, недалекоїстю, моральною деградацією. Цей фон, на якому відбуваються події, лякає. І найстрашнішим є те, що люди не хочуть змінюватися, їм легше звинуватити у своїх невдачах когось, ніж зрозуміти власні помилки. Люко Дашвар описує деградацію людської моралі, що переплітається із занепадом українського села. Катерина – головна героїня роману – молоде дівча, яке своїм коханням наразилося на сільський самосуд, від чого була змушена втекти до міста, але й там не знаходить спокою. Катерина – це збірний позитивний образ, на прикладі якого показано, як може бути складно дівчині з сільської місцевості влитися в життя міста.

Надалі один за одним з'являються такі романи: «Молоко з кров'ю», «РАЙ.Центр», «Мати все», трилогія «Битіє», що складається з трьох романів, кожен з яких описує подальше життя одного з трьох хлопців – героїв романів «РАЙ.Центр», «Покров». Варто зазначити, що авторка не виправдовує чи засуджує вчинки головних героїв, не дає їм оцінки й не створює «вічних» образів. Вона пише про історії простих людей, про кохання чоловіка та жінки. Також авторка не оминає увагою й національних рис українців, їх ставлення до рідної землі, до своєї історії. «По-божому, коли людина сама своїх предків знає! Тому і поміч не потрібна, бо рідна кров – покров, захист. А хто кров свою не шанує, тому помагати гріх! Кожен свої шляхи сам здолати має!».

Інна Кулікова, викладач кафедри української мови, основ психології та педагогіки

ВСТРЕЧА ВПУСКНИКОВ

СПУСТЯ 40 ЛЕТ...

15 июня состоялась встреча врачей, которые закончили педиатрический факультет Харьковского медицинского института в 1978 году.

За 40 лет этот курс встречается уже в шестой раз (10, 20, 25, 30, 35 и 40 лет).

По традиции выпускники собрались в аудитории № 1, где нам читали лекции: профессор Борис Владимирович Алешин по гистологии, профессор Арон Абрамович Утевский по биохимии и т.д. В этой же аудитории доцент Жанна Логвинова проводит презентацию «Прошлое и настоящее нашего курса».

Нашими деканами на I-II курсах были профессор Валентина Дмитриевна Зинченко-Гладких и на III-VI курсах – профессор Дмитрий Ефремович Гейко.

Ведущие ученые-педиатры, профессора Валентина Семёновна Приходько и Всеволод Николаевич Коломенский, Вадим

Сергеевич Топузов давали нам напутствие: «Любите больно-го, как свое дитя, и главное – лечить и здоровью не вредить». У них мы учились профессионализму, любви к жизни, любви к педиатрии.

Работой, помыслами, совестью своей
не подвели мы институт, своих учителей.

Среди нас есть доктора наук (Галина Губина-Вакулик) и кандидаты (доценты Татьяна Малач, Жанна Логвинова, Алла Симачова, Нина Стеблина, Наталья Подопригора и др.), главврачи и даже депутаты. Но низко поклониться я хочу сегодня участковому врачу. Большинство наших выпускников и по сей день работают педиатрами (Татьяна Колибаева, Елена Крыжановская, Нелли Гмыря, Галина Золотухина – ведущие специалисты областной детской клинической больницы, Анна Рожнова – начмед 8-й областной детской инфекционной больницы) и участковыми педиатрами (Любовь Дмитрук, Людмила Зюзько, Наталья Лобас, Галина Новикова и многие другие).

Не сомневаемся, за долгих 40 лет
Вы много сделали во имя человека.
И не любители мы пышных фраз,
чужую жизнь спасали Вы не раз.

Наша дорогая alma mater – Харьковский национальный медицинский университет, в стенах которого мы познали радость побед и горечь разочарований, источили зубы, грызая гранит науки, но, в конце концов, все же стали настоящими специалистами – пусть процветает ныне и вовеки.

Наш выпуск благодарит руководство и профессорско-преподавательский коллектив университета за ту огромную работу, которую он выполняет при подготовке специалистов для практического здравоохранения.

Жанна Логвинова, доцент

ЗУСТРІЧАЄМО ЮВІЛЕЙ РАЗОМ!

ПРОТЯГОМ 90 РОКІВ – ПРО АКТУАЛЬНЕ

Газета «Медичний університет» завжди протягом всієї історії свого існування мала високу популярність серед студентства. Це не випадково, адже саме на сторінках газети розміщувалася нагальна інформація, що дозволяла молоді бути в курсі університетських подій, розповідала цікаві історії про видатних особистостей та вчителів, про досягнення провідних учених і молодих науковців. Бути собкором газети завжди було почесно та цікаво. Сьогодні, незважаючи на велику оперативність поширення інформації та розвиток інформаційних технологій, газета залишається надійним, перевіреним і корисним ресурсом для викладачів, співробітників та студентів нашого вишу. Традиційно на її сторінках друкуються молоді автори – майбутні медики, які таким чином можуть не тільки поділитися власним досвідом, думками чи враженнями щодо тих чи інших подій, а й самовиразитися та проявити власні таланти. Сьогодні наші собкори поділилися враженнями від співпраці з редакцією та приєдналися до низки вітань, які лунають на адресу нашого видання до цієї видатної дати.

ДОПИСИ В ГАЗЕТИ ЯК МОЖЛИВІСТЬ РОЗКРИТИ В СОБІ НОВІ ЗДІБНОСТІ

Дев'яносто років, це просто неймовірно – саме стільки вже існує університетська газета Харківського національного медичного університету. Багато поколінь, навчаючись у стінах нашої альма матер, читали щомісяця нові цікаві випуски про досягнення не тільки студентів, а й вчителів, адміністрації, дізнавалися про різноманітні заходи, що проводилися в стінах нашого університету, читали статті про історію, свята та багато іншого і, таким чином, були в курсі всіх подій.

Я обіймаю посаду голови сектора медіа-простору студентського самоврядування. Один із обов'язків нашого сектора – це написання статей, репортажів після проведення заходів для студентів.

Ще навчаючись на другому курсі, я знайшла свою фотографію на сторінці газети – саме так мене разом з іншими представниками студентського самоврядування відзначили серед найактивніших і перспективних студентів. Я очам своїм не вірила, невже це можливо – я ж звичайна дівчина, а мені приділили таку увагу. Авжеж, я показала цю газету своїй бабусі, вона дуже пишалася мною. Мені було дуже приємно, що вона зберегла цей випуск для себе та згадувала кожного разу, коли розмовляли телефоном, яка я в неї молодець.

Для мене це велика честь – долучатися до створення університетської газети. Я б хотіла висловити вдячність, що дає нам можливість бути поміченими, що ми можемо висловити

свою думку, розкрити себе в чомусь новому.

Так, це багато чого варте!

Ксенія Мунгісва, II медичний факультет

БОЙ ЗА ПРЕСТИЖ И ДОВЕРИЕ ЧИТАТЕЛЕЙ

Veni, vidi, vici. Пришел, увидел, победил. Слова Юлия Цезаря как маленькая история моего большого пребывания здесь, в газете «Медицинский университет».

Тысячи мелькающих лиц на страницах, сотни разочарованных критиков, десятки настоящих ценителей. Память. Самое ценное, самое дорогое, самое изысканное в нашей жизни. Она индивидуальна, порою красноречива, иногда слишком коварна. Бессмертная колдунья наших мыслей, наших речей.

Девяносто. Целых девяносто лет люди пера сталкиваются с ней в кровавом бою за престиж, уникальность и доверие читателей. Я верю, что располо-

жение каждого слушателя зависит от умения слышать. Однако хотим ли мы вбирать в себя ложь? Разумеется, нет. Издание, к которому я смогла прикоснуться, вмиг перевернуло мою жизнь. Сегодня и навсегда. Решила ли я сразу, что буду студенческим корреспондентом? Разумеется, нет. Слишком много отрицания. Так быть не должно. Я, наконец-то, пришла. Наконец-то, увидела. Но еще не победила. Открывают тому, кто стучит в дверь с надеждой, верой и преданностью своему делу. У меня получилась. Ручка потянулась к земле, а земля к ручке. Случайность? Их не бывает. Мистика? Поверю. Моя дата рождения пропитана девятками. Юбилей этой газеты пришелся на период начала моего сотрудничества с ней. История жалкого убийцы, который спрятал слишком мало карт в рукаве, выдал себя молниеносно. Слишком сильно мое желание быть частью места, в котором рождается моя индивидуальность, моя самобытность. Их нужно доказывать, защищать. Что вы чувствуете, когда вкус победы пришелся вам слишком сладким или слишком горьким? Вы будете хотеть еще. Вы будете изо всех сил искать золотую середину. Я ее нашла. Победила ли? Читатели подскажут. Страницы истории запомнят.

стиж, уникальность и доверие читателей. Я верю, что располо-

София Бойко, IV медичний факультет

ЧЕТВЕРТАЯ ВЛАСТЬ ИЛИ СЛУГИ НАРОДА

Во времена современных технологий мы уже и вовсе не представляем свою жизнь без СМИ. По стандарту утро начинается с просмотра «Ранок з Україною», пролистывания ленты новостей в Facebook или краткого обзора ТСН. Я уверена, что вы не найдете человека, который бы ни единого раза за день не воспользовался информацией Интернет-пространства. Это удобно, практично, а, главное, быстро. Всего один клик – и вы знаете курс доллара на сегодня, погоду на ближайшую неделю и тенденции моды 2018 года. Однако, что касается фильтрации и достоверности информации на сайтах Всемирной паутины, то здесь не все так гладко, как хотелось бы. В этом случае на помощь приходят печатные СМИ – газеты, журналы.

В нашем университете кипит и бурлит яркая и насыщенная студенческая жизнь. Быть в курсе свежих новостей и событий нашей альма матер нам помогает коллектив редакции ХНМУ, который всегда держит ухо востро и умеет оперативно работать, чтобы своевременно донести информацию абсолютно к каждому, кто находится в стенах нашего учебного учреждения. В газете работают не только опытные журналисты и редакторы, довольно часто на страницах издания можно увидеть статьи студентов. Пожалуй, я не исключение, ведь тоже люблю набросать пару строк о том, что наболело, или о том, что несомненно порадовало душу. Я позволю себе немного побыть эгоистом и рассказать, почему, участь в медицинском

университете, каждый месяц мои мысли мелькают на страницах газеты ХНМУ.

Пристрастие к ораторскому искусству я обнаружила у себя лет в 10, когда, поздравляя бабушку, начала говорить, рифмуя строки. Так стали появляться мои первые стихи. В школе я часто принимала участие в литературных конкурсах и даже сочинения писала в стихотворной форме. Впрочем, мне никогда не составляло труда на контрольных работах написать эссе не только для себя, но и для своего соседа по парте. В более старшем возрасте я буквально жила на ораторских, литературных конкурсах, курсах, всяческих брейв-рингах и в школе журналистики. Я была самой младшей ее участницей, когда мне пришлось снять «розовые очки» и сменить свои радужные представления об этой профессии. Самое первое правило, которое я усвоила, по-настоящему окунувшись в новый для меня мир, – журналистика не любит слабых, скромных и стеснительных. Нужно было перебороть страх перед огромной аудиторией, чтобы без гиперемии лица (добавим немного медицинской терминологии, дабы не забыть основную

профессию своей жизни), без дрожи в голосе и тремора в коленях, с уверенностью во взгляде просто рассказать о себе. Казалось бы, что может быть легче? Но когда на тебя смотрят сотни глаз и несколько камер, ты напрочь забываешь, кто ты и как тебя зовут. С каждым днем я постигала все больше «подводных камней» данной профессии и понимала, насколько это адский труд. Ты не всегда можешь сказать, что хочешь, и все эти законы о свободе слова – сказки, которые в детстве на ночь нам читали родители. Прежде чем газета выходит в тираж, она проходит жесткую цензуру и «чистку». Разговор о том, какой ценой добывается информация для той или иной статьи, в частности на особо актуальные и запрещенные темы, мне даже заводить не хочется. «Цепные псы демократии», «те, кто роется в корзине с грязным бельем», «выгребатели грязи», «стервятники», «писаки» – вот такими высокими званиями именуют тех, кто очень часто ценой собственной жизни хочет донести правду тем, кто сидит по другую сторону экрана или держит в руках свежий номер газеты. Я 4 года жила в этой сфере, но в конечном итоге связала себя с не менее опасной и требующей самоотдачи профессией. Совершенно два разных направления, не имеющие точек соприкосновения, кроме одной: как в журналистике, так и в медицине все видят только верхушку айсберга, недооценивая специалистов первой и второй профессии. Но это лишь до тех пор, пока хотя бы один из них не пойдет по одной из вышеуказанных дорог. Собственно, этим людям я искренне желаю сил, терпения и мужества, чтобы каждый день с гордостью нести эту ношу. Ведь и те, и другие становятся пленниками потребностей сторонних людей.

Екатерина Таранец, I медицинский факультет

ЛЮБОВ ДО ПЕРА З ДИТИНСТВА

З дитинства маю шалену любов до книг: це був найкращий подарунок, який тільки можна було бажати. Завжди записувала назву кожної прочитаної казки, оповідання, вірша, бувало, з подругами змагалися за більшу кількість прочитаної літератури. З часом прийшло натхнення написати власну казку або вірш, і так, починаючи з третього класу, щотижня мала у своєму арсеналі спочатку маленькі оповідання, а згодом довгі казки та перші есе.

У середній школі були спроби писати вірші, але за наполегливим навчанням часу на більш глибокий творчий розвиток не вистачило. Час від часу писала статті до місцевих журналів та газет, шукаючи себе в журналістиці. Проте любов до медицини перемогла, і тепер я – студентка одного із найпрестижніших вишів країни. На даний момент я жодної секунди не шкодую щодо свого вибору. Навіть у медичному університеті, де, здавалося б, окрім науки та ночей за книгами нічого іншого не варто очікувати, є безліч можливостей для самореалізації творчих та різносторонніх особистостей. Тому, ставши студенткою першого курсу, я вирішила написати першу статтю до газети «Медичний університет», присвячену Дню студента. Для мене це був доволі тривожний момент, адже нова публіка, медична тематика, але думаю, що у мене все вийшло. Після того я намагалася писати у кожен новий випуск, адже це один із видів мого дозвілля.

«Медичний університет» – це безпосередній та точний інформатор, з яким ви завжди в курсі останніх новин та подій у житті рідного вишу. Неймовірно приємно відчувати себе корисною, коли пишеш на різні теми, ділишся своїми поглядами, подекуди враженнями або просто розповідаєш про події і досягнення університету та його студентства.

Тетяна Свентозельська, II медичний факультет

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ ТА УНІВЕРСИТЕТСЬКА ГАЗЕТА – КОРИСНА ВЗАЄМОДІЯ

Багато хто знає про те, що в нашому університеті вже тривалий час працює та розвивається студентське самоврядування. Я займаюся громадською роботою ще з першого курсу. Робота нашого самоврядування надзвичайно важлива, будь це проведення свят, розголошення важливої інформації серед студентів, вирішення питань навчального характеру або ж проблеми побутового характеру. Це допомагає виховувати в молоді вміння працювати в команді, виявляти свої організаторські здібності й розвивати лідерські та професійні навички.

Я спокійна товариська людина, якій подобається знайомитися з новими людьми, люблю великі компанії, де весело і ці-

каво, тому вирішила вступити в студентську організацію, адже бачила в цьому можливість реалізувати себе і свої ідеї. Усе життя чимось займаюся, ніколи не могла сидіти без діла. Спочатку була активісткою свого факультету, поступово стала брати участь у заходах університетського масштабу, а також почала працювати в університетській газеті. Це дуже гарна основа для саморозвитку, для висловлювання своїх думок та переживань. Газета – це скарбничка корисної інформації. Будь-який студент і викладач нашого університету, коли заходить на сторінку газети та читає її, стає в курсі останніх подій, цікавих фактів і багато чого іншого. Я намагаюся писати так, щоб зацікавити читача будь-якого віку, донести інформацію до кожного зрозуміло й захоплююче.

Студентське самоврядування та університетська газета – це взаємодія між викладачем і студентом, яка впливає на формування системи таких цінностей майбутнього фахівця, як людина, істина, освіта, професія та ін. Цей процес протікає в зіткненні цілей, інтересів, життєвих позицій, мотивів та особистого індивідуального досвіду.

*Турчан Гадірова,
II медичний факультет*

ТВОРЧА ЗУСТРІЧ РЕДАКТОРІВ

АМАТОРИ І ПРОФЕСІОНАЛ

Рухатись вперед, шукати нові форми вираження творчості — це запорука успіху кожної редакції, але без професійних порад від практикуючих журналістів не обійтись...

Це й стало мотивом організації та проведення майстер-класу від дійсного члена правління Спілки журналістів нашого міста, колишнього редактора газети «Слобідський край» Володимира Ревенка, фахівця з багаторічним стажем та наразі викладача кафедри журналістики одного з вишів. На зустрічі були присутні представники редколегії і постійні автори «Бібліотерапевта» та редактор газети «Медичний університет» Вікторія Захаревич.

Головний спікер розповів нашим журналістам про базові стандарти журналістики, розкрив специфіку основних інформаційних жанрів — репортаж та інтерв'ю, порівнявши їх з прозовими та драматичними творами. На останок Володимир Ревенко порекомендував декілька художніх фільмів, в сюжетах яких можна знайти творче натхнення і більш дізнатися про реалії журналістської роботи на власні очі. Чекаємо подальших зустрічей!

Регіна Вороніна, бібліотекар ІІ к.

ПРОФСПІЛКА ХНМУ

ТАЛАНТИ МЕДИЧНОГО ВИШУ

За ініціативи Об'єднання профспілок Харківської області був створений проект Фестиваль майстрів народної творчості «Профспілки Харківщини мають таланти!», який відбувся втретє для працюючих членів профспілок та їхніх дітей 30 травня цього року.

У фестивалі брали участь понад 300 учасників за різноманітними жанрами і номінаціями, а саме: народне та сучасне музичне мистецтво, хореографічне, театральне, образотворче та декоративно-прикладне мистецтво.

Оцінювало учасників фестивалю авторитетне журі, яке складалося з найкращих представників мистецтва і культури Харківської області: заслужені артисти та працівники культури України, керівники та викладачі Харківської державної академії культури, Вищого коледжу мистецтв, Художнього училища та інших закладів культури.

У рамках фестивалю був проведений конкурс майстрів образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва, де були представлені роботи переможців галузевих конкурсів. За підсумками конкурсу журі визнало переможців у різноманітних жанрах і номінаціях. Серед них і представники медичного вишу. Так, переможцем у номінації «Кераміка» визнано провідного економіста планово-фінансового відділу Тетяну Золотарьову, а в номінації «Живопис» кращою стала доцент кафедри терапевтичної стоматології Олена Палій.

Турбота про забезпечення духовних, соціально-культурних прав та інтересів трудящих і членів їх сімей є одним із завдань профспілок Харківської області. Їхня діяльність спрямована на розвиток аматорської творчості, відродження й примноження надбань національної культури та художньої спадщини українського народу.

Матеріал підготувала голова комісії з культурно-масової роботи профспілки співробітників ХНМУ Тетяна Поліщук

ГАЛУЗЕВИЙ КОНКУРС

ТВОРЧИСТЬ НАШИХ СПІВРОБІТНИКІВ

Співробітники медичного вишу взяли участь у галузевому конкурсі образотворчого мистецтва «Поезія мольберту – 2018», який відбувся за ініціативи Обласного комітету Харківської обласної організації профспілки працівників охорони здоров'я.

У різних номінаціях дипломи отримали: доцент кафедри терапевтичної стоматології Олена Палій, доцент кафедри медичної радіології Ольга Паскевич, охоронець Роман Булгаков. Вітаємо з відзнакою та бажаємо творчого натхнення!

За інформацією профспілкового комітету співробітників ХНМУ

ФОТОСУШКА

«КРІЗЬ РОКИ»

Міжнародному Дню захисту дітей була присвячена традиційна «Фотосушка», яка відбулася 4 червня в стінах Харківського національного медичного університету.

На цьому креативному заході студенти представили фото «крізь роки», тобто відтворили старі фотознімки через 10–20 років. Когось було на фото не впізнати, а хтось ані трохи не змінився, проте всі виглядали дуже-дуже кумедно! Атмосфера під час проведення «Фотосушки» була надзвичайно домашня. Усі бажаючі мали змогу проголосувати за фото, що сподобалося, та пожертвувати гроші на благодійність у дитячий будинок № 3.

Наприкінці заходу були підбиті підсумки. За результатами анонімного голосування переможцем стала фотокартка під номером 6 (Дарина Рижова), а друге місце посіла Регіна Вороніна (на фото).

Фото-переможець та всі активні учасники отримали призи від студентського самоврядування.

За матеріалами Студентської ради ХНМУ

ПРАКТИЧНО-ОРІЄНТОВАНИЙ ДЕРЖАВНИЙ ІСПИТ

ПІДВИЩУЄМО СТАНДАРТИ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СТУДЕНТІВ

З 29 травня по 21 червня в Харківському національному медичному університеті тривали державні випускні іспити.

Практично-орієнтований державний іспит у медичному університеті має 2 комплекси, кожен із яких проводиться у 2 етапи. Перший об'єднує такі дисципліни: внутрішні, професійні та інфекційні хвороби, хірургічні хвороби з дитячою хірургією, акушерство та гінекологія. Другий комплекс включає дитячі хвороби з дитячими інфекційними хворобами, гігієну, соціальну медицину та економіку охорони здоров'я. Розділ невідкладних станів та маніпуляцій на фантомах і манекенах проходить на базі Навчально-наукового інституту якості освіти ХНМУ, де випускники демон-

струють засвоєння практичних навичок і професійних умінь.

Другий етап обох комплексів проводиться у клініках. Так, на базі Обласної дитячої клінічної лікарні студенти демонструють володіння методикою обстеження пацієнтів дитячого віку. Хірургічні хвороби з дитячою хірургією, акушерство та гінекологію випускники здають на базі Обласної клінічної лікарні. У відділеннях ОКЛ студенти медичного вишу складають практичні навички біля ліжка хворого. Це дає можливість виявити клінічне мислення кожного з випускників та опанування ними не тільки складного теоретичного курсу, а й практичних навичок – від ознайомлення з історією хвороби пацієнта до алгоритму його лікування.

Голова ДЕК проф. О.В. Більченко приймає іспит у студентів I медичного факультету

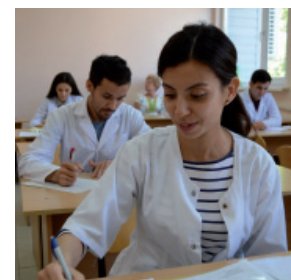
Голова ДЕК проф. Ю.Б. Григоров на іспиті у випускників II медичного факультету

У студентів стоматологічного факультету іспит приймає голова ДЕК проф. В.Ф. Куцєвляк

Комісія ДЕК на чолі з проф. Н.І. Макєвою приймає іспит у студентів III, IV медичних факультетів та V факультету з підготовки іноземних студентів

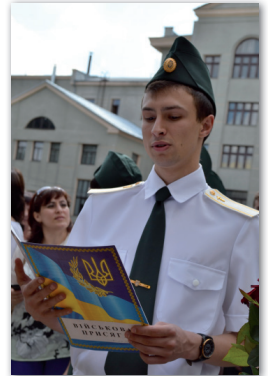

Голова ДЕК проф. В.Д. Бабаджан на іспиті у випускників VI, VII факультетів з підготовки іноземних студентів

ВІТАЄМО ЮВІЛЯРІВ!

У червні свій ювілей святкують: доцент кафедри медичної та біоорганічної хімії **Світлана Вікторівна Андрєєва**, ст. лаборант кафедри суспільних наук **Ірина Юрївна Барабаш**, ст. викладач підготовчого відділення для іноземних громадян **Юлія Володимирівна Бердишева**, асистент кафедри дерматології, венерології та СНІДу **Алла Анатоліївна Берегова**, слясар-сантехнік гуртожитку №6 **Юрїй Йосипович Білозеров**, лаборант кафедри анатомії людини **Наталія Олександрівна Васильченко**, асистент кафедри загальної практики – сімейної медицини **Олена Валеріївна Голозубова**, завідувач кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Сергій Миколайович Григоров**, доцент кафедри урології, нефрології та андрології ім. професора А.Г. Подреза **Олена Анатоліївна Гуц**, доцент кафедри хірургічної стоматології та щелепно-лицевої хірургії **Дмитро Сергійович Демяник**, доцент кафедри стоматології **Олена Георгіївна Денисова**, доцент кафедри фізіології **Інна Миколаївна Ісаєва**, асистент кафедри стоматології дитячого віку, дитячої щелепно-лицевої хірургії та імплантології **Ольга Володимирівна Іскоростенська**, стюард гуртожитку №4 **Євгеній Вікторович Красильников**, провідний інженер редакційно-видавничого відділу **Олена Юрївна Лавриненко**, прибиральник службових приміщень господарчого відділу **Віра Василівна Лутай**, проректор з науково-педагогічної роботи **Володимир Дмитрович Марковський**, експедитор відділу матеріально-технічного постачання **Любов Адамівна Нестерчук**, начальник юридичного відділу **Олена Григорівна Омельчук**, сторож гуртожитку №6 **Валентина Іванівна Остафійчук**, сторож господарчого відділу **Валентин Семенович Семікоз**, інженер-електронік ННІАО ХНМУ **Лідія Миколаївна Сирцова**, професор кафедри хірургії №1 **Сергій Валентинович Сушков**, лаборант кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізичного виховання та здоров'я **Ольга Олександрівна Ткачева**, асистент кафедри терапевтичної стоматології **Аліма Абдулкадерівна Токар**, фахівець деканату V факультету з підготовки іноземних студентів ННІ ПІГ ХНМУ **Лариса Анатоліївна Шевченко**.

ПРИСЯГА НА ВІРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДУ**«Медичний університет»**

Реєстр. свідоцтво ХК № 2098 – 839 ПР від 05.03. 2014 р.

Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.

Газета виходить один раз на місяць

Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Науки, 4.**Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60****e-mail:** redakt@knuu.kharkov.ua**www.knuu.kharkov.ua**

Підписано до друку 22.06.2018. Формат 60 x 90/4.

Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.

Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.

Тираж 500 прим. Зам. №6/22.

Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».

61166, м. Харків, пр. Науки, 40,

т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Реєстраційне свідоцтво ДК № 178 від 15.09.2000
За точність викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич**Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова**